

Tìm Hiểu Tin Lành

timhieutinlanh.com

Hỏi & Đáp: Về Linh Hồn Người Chết

1) Hỏi:

Khi người đã mất rồi, mà người sống lại thương nhớ họ, nhớ nhắc lại những kỷ niệm đương lúc họ còn sống. Thì có sai không ạ?

Đáp:

Không có gì là sai trái. Đó chỉ là thể hiện tình yêu đối với người đã qua đời, dù là người ấy tin Chúa hay không tin Chúa. Trong thực tế, khi chúng ta đọc, suy ngẫm Thánh Kinh, chúng ta cũng thường xuyên nhắc đến rất nhiều người đã qua đời.

2) Hỏi:

Linh hồn người đã mất mà không tin Chúa có thể gặp, nhận biết, nhìn được hoặc nói chuyện giao tiếp được với linh hồn người không tin Chúa, hoặc với linh hồn người tin Chúa đã mất hay không ạ?

Đáp:

Lu-ca 16:19-31 cho chúng ta biết, trước khi Đức Chúa Jesus Christ hoàn thành sự chết chuộc tội cho loài người thì linh hồn người chết đều vào trong âm phủ. Trong âm phủ có hai khu vực riêng biệt, một khu dành cho người tin Chúa, gọi là Ba-ra-đi (Lu-ca 23:43), có nghĩa là nơi vui thỏa, nơi phước hạnh, tiếng Hán Việt dịch là “Lạc Viên”. Khu vực còn lại dành cho những người không tin Chúa; nơi đó có sự nóng của lửa, có lẽ do hơi nóng từ hồ lửa (hỏa ngục). Dù chưa có ai bị ném vào hồ lửa cho đến khi vào cuối Kỳ Tận Thế thì AntiChrist và tiên tri của hắn bị ném vào đó (Khải Huyền 19:20), nhưng hơi nóng từ lửa làm cho những linh hồn không tin Chúa bị tạm giam bên cạnh hồ lửa phải chịu khổ sở. Giữa hai khu vực có một hố sâu khiến cho không ai có thể vượt qua đó. Sau khi Đức Chúa Jesus Christ phục sinh thì Ngài đã đem linh hồn các thánh đồ trong âm phủ vào thiên đàng (Ê-phê-sô 4:8). Từ đó, trong âm phủ chỉ còn linh hồn của những người không tin Chúa.

Vậy, trước khi Đức Chúa Jesus Christ phục sinh thì linh hồn của người tin Chúa và không tin Chúa có thể thấy nhau, nhận biết nhau, trò chuyện với nhau. Nhưng sau khi Đức Chúa Jesus Christ phục sinh và đem linh hồn các thánh đồ vào thiên đàng thì chúng ta có thể hiểu rằng, không còn có sự nhìn thấy và trò chuyện giữa linh hồn của người tin Chúa và người không tin Chúa. Những người không tin Chúa, cùng bị tạm giam trong âm phủ thì họ thấy nhau, nhận ra nhau, và có thể trò chuyện với nhau.

3) Hỏi:

Ngày Chúa đến, linh hồn người không tin Chúa đã mất, họ có nhìn thấy con dân Chúa được cất lên hay không? Trong ngày con dân Chúa đồng trị với Chúa trong ngày phán xét, linh hồn người không tin Chúa đã mất có nhìn được các con dân Chúa đã được Chúa cất lên và đang đồng trị với Chúa phán xét họ hay không ạ?

Đáp:

Ngày Chúa đến để đem Hội Thánh ra khỏi thế gian thì người thế gian và những linh hồn không tin Chúa đang ở trong âm phủ sẽ không nhìn thấy sự cất lên của Hội Thánh. Nhưng trong ngày phán xét thì linh hồn của những người không tin Chúa sẽ nhìn thấy những người tin Chúa cùng với Chúa phán xét họ (Ma-thi-ơ 12:42; Lu-ca 11:31).

4) Hỏi:

Một người hôn mê, chưa hoặc đã mất não (tê bào não mất hết các chức năng), tim còn đập do máy thở và thuốc trợ tim, tâm thần họ còn khả năng nhận biết Chúa, nếu khi ấy mình cầu nguyện ra tiếng, tâm thần họ lúc đó có biết mình đang cầu nguyện cho họ không ạ?

Đáp:

Nhiều trường hợp y khoa cho biết, những người bị tê liệt não, hôn mê trong một thời gian dài, có khi kéo dài nhiều năm, sau khi tỉnh lại, cho biết họ vẫn có ý thức trong khoảng thời gian thân thể xác thịt bị hôn mê. Thần trí (sự nhận thức trong tâm thần) của những người thực vật hoặc hôn mê vẫn có thể nhận thức con dân Chúa đang cầu nguyện cho họ hoặc giảng Tin Lành cho họ, họ vẫn có khả năng nhận thức và quyết định. Vì thế, chúng ta nên tận dụng cơ hội để giảng Tin Lành cho những người chưa tin Chúa nhưng đang bị hôn mê.

5) Hỏi:

Có trường hợp nào giữa hai người đương sống, hiểu được ý nhau, giao tiếp được với nhau qua tâm thần không ạ. Hay phải qua ngôn ngữ nói, viết, cử chỉ, hành động.

Đáp:

Thỉnh thoảng vẫn có những trường hợp như vậy nhưng không kéo dài và không thường xuyên. Khoa siêu hình học, tâm linh học của loài người gọi đó là “thần giao cách cảm”. Nhưng con dân Chúa không nên dính dáng đến siêu hình học và tâm linh học của thế gian, vì chúng là các môn học tìm hiểu, thực hành những sự sâu nhiệm của Sa-tan (Khải Huyền 2:24).

6) Hỏi:

Khi một người tự nói chuyện thầm trong đầu hoặc nói ra tiếng với chính mình, hoặc với ai đó đang còn sống không có ở đây, có là phạm tội không ạ?

Đáp:

Tự nói chuyện với mình, với Chúa trong đầu hoặc nói ra tiếng không có gì sai (I Cô-rinh-tô 14:28). Còn nói với ai đó đang còn sống mà không có mặt, như một hình thức thể hiện cảm xúc của mình với người đó thì cũng không có gì sai. Thí dụ, người vợ một mình nói ra tiếng với người chồng đang công tác xa nhà: “Anh ơi! Em nhớ anh nhiều. Em mong anh được bình an và sớm về.” Nhưng nói chuyện với người đã chết thì không nên.

7) Hỏi:

Người sống không thể nói chuyện với người đã mất. Vậy khi người sống mơ thấy người đã mất trong giấc ngủ có là tội không ạ. Nó đến từ ma quỷ, khi đó mình cần xin Chúa cất giấc mơ đó đi phải không chú?

Đáp:

Chúng ta không tự mình kiểm chế việc nằm mơ. Mơ thấy người chết có thể chỉ là sinh hoạt tâm sinh lý bình thường. Đó không phải là tội mà chỉ là hoạt động dọn dẹp ký ức của não bộ. Nhưng nếu mơ thấy quan hệ tình dục với người chết hoặc cùng người chết làm ra những sự nghịch lại Lời Chúa thì coi chừng đó là sự cám dỗ và tấn công của ma quỷ. Trong trường hợp đó chúng ta cần xin Chúa bảo vệ mình và cất khỏi mình những giấc mơ như vậy.

8) Hỏi:

Khi vừa mất, linh hồn người không tin Chúa đã bị nóng đau đớn luôn hay phải chờ đến kỳ Chúa phán xét?

Đáp:

Sau khi qua cuộc phán xét chung cuộc (Khải Huyền 20:11-15) thì những người không có sự cứu rỗi mới bị ném vào trong hỏa ngục (hồ lửa). Nhưng hiện nay, những linh hồn bị giam trong âm phủ, bên cạnh hồ lửa, vẫn bị nóng vì sức nóng của lửa hỏa ngục (Lu-ca 16:24).

9) Hỏi:

Khi vừa mất, họ có nhận ra có Chúa luôn hay không ạ. Có khi nào linh hồn họ hối tiếc sao mình không tin Chúa trước khi chết để giờ muộn không còn chọn lựa? Có khi nào linh hồn họ về báo cho người sống chưa tin Chúa để họ tin Chúa hay không. Nếu không, thì nếu ai đang sống mà nói người chết về mạch này nọ là đến từ ma quỷ phải không chú?

Đáp:

Người không tin Chúa ngay sau khi qua đời, Đức Chúa Trời thu hồi tâm thần là thân thể thiêng liêng của họ (Truyền Đạo 12:7), còn linh hồn thì vào ngay trong âm phủ và họ biết ngay Thiên Chúa là có thật, biết ngay họ đã bị hư mất đời đời. Họ hối tiếc nhưng đã muộn. Họ cũng biết thương và nghĩ đến những người thân của họ vẫn còn sống, chưa tin Chúa. Họ mong cho những người thân của họ tin Chúa để không bị hư mất đời đời như họ (Lu-ca 16:19-31).

Không có chuyện người chết có thể về báo mộng cho người sống. Đó chỉ là ma quỷ giả dạng mà thôi. Nếu người chết có thể về báo mộng cho người sống thì người nhà giàu không cần xin cho La-xa-rơ sống lại, đến nhà làm chứng cho các anh em của ông ta.

10) Hỏi:

Linh hồn và tâm thần người không tin Chúa và người tin Chúa đã chết có biết nhớ lại quá khứ tội lỗi của mình hay không ạ?

Đáp:

Sự suy luận và nhớ là do linh hồn, không do tâm thần hay xác thịt. Sự chết của thân thể xác thịt là sự thân thể xác thịt bị phân rã khỏi linh hồn và tâm thần, rồi trở về cùng bụi đất. Đối với người không tin Chúa, tâm thần bị Đức Chúa Trời thu hồi, linh hồn vào nơi tạm giam trong âm phủ, chờ ngày thân thể xác thịt sống lại để ra trước tòa phán xét chung cuộc. Linh hồn người không tin Chúa vẫn nhớ sự phạm tội của mình và sự phạm tội của những người thân đang còn sống.

Riêng những người tin Chúa, sau khi thân thể xác thịt chết thì linh hồn và tâm thần cùng vào trong thiên đàng, chờ ngày thân thể xác thịt được sống lại. Họ vẫn ý thức mình là tội nhân được cứu rỗi bởi ân điển của Thiên Chúa nhưng họ sẽ không còn nhớ về tội lỗi của họ. Vì trong ngày thân thể xác thịt của họ chết thì mọi việc xấu thân thể ấy từng làm ra cũng bị xóa sạch. Ngay cả Chúa cũng không nhớ đến những sự phạm tội của họ (Ê-sai 43:25).

11) Hỏi:

Con dân Chúa có được khóc thương người chết hay không ạ? Người chưa tin chết thì mình thương xót, có được khóc không ạ. Người tin Chúa chết, về với Chúa, mình vui mừng. Nhưng vì cảm xúc tạm xa cách, mình khóc vì chia xa thì được. Còn nếu khóc vì thương là sai đúng không ạ.

Đáp:

Khóc vì thương người chết dù là người tin Chúa hoặc không tin Chúa thì không có gì sai. Chúa Jesus đã từng khóc khi La-xa-rơ chết (Giăng 11:35). Chúa đã khóc khi dân I-sơ-ra-ên phạm tội bị diệt (Giê-rê-mi 14:17).

12) Hỏi:

Có khi nào mình chưa biết người chết nào đó đã tin Chúa hay chưa? Vậy mình nên vui hay thương cho họ? Khi ấy mình khóc thương có được không ạ.

Đáp:

Như đã trả lời cho câu hỏi 12.

13) Hỏi:

Khi một người hôn mê, mình cầu nguyện, dấu hiệu nào để biết họ tin nhận Chúa?

Đáp:

Không nhất thiết phải có dấu hiệu nào. Nếu Chúa muốn tỏ ra cho mình biết người ấy đã tin Chúa thì mình sẽ biết. Nếu không, thì cho dù người ấy đã tin Chúa mình cũng không biết.

14) Hỏi:

Nếu một người chưa bao giờ được nghe biết Chúa, có khi nào lúc hôn mê gần lúc ra đi, họ lại tin Chúa không ạ? Nếu lúc mê cũng không được ai nói hay cầu nguyện, thì có trường hợp nào họ tự nhận biết lúc mê đó.

Đáp:

Vẫn có trường hợp một người tin Chúa trong cơn hôn mê, trước khi chết. Nhưng nếu người ấy chưa từng nghe về Tin Lành thì người ấy không thể tin (Rô-ma 10:13-14). Trừ khi vì một lý do gì đó, chính Chúa kêu gọi họ ngay trước khi họ chết.

15) Hỏi:

Khi mình gặp 1 người đang hôn mê, mình cầu nguyện cho họ ra tiếng, tâm thần họ có nhận biết mình đang cầu nguyện cho họ hay không? Trong trường hợp ấy, nếu mình đến gần họ, có cơ hội, nên cầu nguyện thành tiếng hay thầm đều như nhau ạ, Chúa xét tấm lòng người

cầu nguyện, không liên quan đến người được cầu nguyện, đúng không ạ?

Đáp:

Nếu là cầu thay thì có thể cầu nguyện ra tiếng hoặc không ra tiếng. Vì sự cầu nguyện là chúng ta thưa chuyện với Chúa. Nhưng nếu là giảng Tin Lành thì phải nói ra tiếng cho người đang hôn mê nghe. Họ có thể không thể hiện sự phản ứng qua thân thể xác thịt của họ nhưng Chúa vẫn khiến cho họ nghe.

Huỳnh Christian Timothy

04/10/2020